

i dette Dieblæk stiller sig for mig som en Udvæi, — hvorfor skal der ikke være et særskilt Amtsraad for Kjøbstæderne og et særskilt for Landet, medens de i alle fælles Sager træde sammen? Det vilde vække mindre Uro og mindre Frygt. Da der er sagt saa Meget, og da der maastee er flere Talere indtegnede, har jeg søgt saa saammentrængt som muligt at frembrage de Punkter, som jeg allerede nu troede at maatte gjøre opmærksom paa. Jeg er enig med de ærede Rigsdagsmænd, som mene, at der ikke er Stort tabt ved, om der ikke i denne Session bliver noget af denne Lov; jeg vilde ansee den for mindre skadelig, det vil sige mindre frygt- og urovækkende, naar man kunde gjøre den Deling mellem Kjøbstad og Land, som jeg har antydet, ligesom jeg ogsaa troer, at den vilde vække mindre Uro, dersom man indskrænkede den til at være, som den ærede Minister igaar yttrede, en blot Communalautoritet for Amtet, men ikke en overordnet Autoritet for de enkelte Communer. Det er, som sagt, disse Hovedbemærkninger, der gjøre, at jeg for Dieblækket mere staaer paa det Standpunkt, at være imod Loven, end at være for den; hvorvidt jeg kan give Loven min Stemme, vil beroe paa den Behandling, som vil blive denne Sag tildeel paa de følgende Stadier.

Dvisgaard: Jeg skal begynde med at udtale, at jeg ingenlunde kan samstemme med Rigtigheden af de Anskuelser, som nys bleve udtalte, idet jeg hører til dem, som med Talemommelighed og Velvillie modtage det foreliggende Lovforslag, der er saa aldeles begrundet i vor frie Forfatnings Udvikling og som saa fuldkommen samstemmer med vor Forfatnings bedste Grundlag, vor Valglov. Jeg har den Overbeviisning, at hvad her foreslaaes, er et Foreningsmiddel, der mere end meget Andet er skiftet til at overbevise Kjøbstad- og Landbeboerne om, at deres Interesser i Virkeligheden ere de samme; jeg troer, at det vil aabne Døren paa dem, som endnu ere tvivlsomme, og saaledes bringe dem til at indsee, at Kjøbstad- og Landbeboernes sande Interesser i Virkeligheden ere saa nær saamentknyttede, at de absolut maae, saa at sige, falde sammen. Naar der fra flere Sider er blevet ud-

talt, at en Engstelse var tilstede angaaende dette Lovforslag, da skal jeg ikke nægte, at en saadan Engstelse enkeltviis er tilstede, men jeg anseer den for fuldkommen ubegrundet. Naar jeg udtaler mig, som jeg gjør, har jeg ikke stillet mig paa et særligt Standpunkt, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Jessen) igaar omtalte, men jeg har seet Sagen med lige Interesse baade fra Kjøbstædernes og Landbeboernes Side. — Naar det samme ærede Medlem fremdeles yttrede, at han ikke troede, at man til den her foreslaaede folkevalgte Autoritet vilde have den samme Tillid som til Amtmanden, der i Afgjørelsen af kommunale Sager er den høiere Instants, da kan jeg ikke dele denne Anskuelse; jeg troer, at den er uholdbar. Thi det er vistnok ikke sjældent, at meget unge Mænd gaae ind i Amtmændsposter, navnlig i de mindre Amter, hvilke da i Begyndelsen ville have et mindre praktisk Indblik i Forholdene end de Mænd, der efter den her foreslaaede Maade blive valgte til disse Amtsraad, kunne og maae have. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Klee) har udtalt igaar, ligesom ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) idag, at Byernes Repræsentation var efter § 2 svagere for Kjøbstæderne end for Landet, men jeg troer, at naar man tager tilbørligt Hensyn til Folkemængden, ville Byerne ingenlunde være ilde stillede i denne Retning, thi de faae tilvise efter deres Folketal en saadan Repræsentation, som de selv billigviis kunne ønske. Jeg troer ovenikjøbet, at dette Antal vil være i Kjøbstædernes egen Interesse, og naar man siger, at Repræsentationen for Kjøbstæderne ikke er passende, skal jeg blot tillade mig at henvise til Skoleraadet. Jeg troer, at det Forhold mellem Kjøbstædernes og Landets Repræsentation, der findes i Lovudkastets § 2, noget nær vil svare til hvad der er bestemt med Hensyn til Sammensætningen af Skoleraadene; jeg troer, at disse i deres praktiske Gjerning have viist, at deri hersker en meget god Forstaelse og Velvillie mellem Medlemmerne fra Landet og Medlemmerne fra Byerne, og med et saadant praktisk Exempel for Diepøler jeg ingenlunde nogen Engstelse ved at slutte